

ԿոՄիտաս

Նոճիներն ու Մայրիներ

Մուգ նոճիներ սիգապար՝
Ճամբի վերեւ սիգապար՝
Դէպի երկինք հրրագայր,
Կանաչ յուտվ սրրածայր,
Ճիղերն ի վեր կոնաւոր՝
Կարծես լինին տօնաւոր:

Կուսատերեւ մայրիներ՝
Յուսաբեղուն այրիներ,
Փրշերն աչքին պիշելով՝
Արեւ օրեր յիշելով,
Քարերի ծոց պատառել
Ամպերի գոգ կատարել: